

KONCE I ZAĀĀ•TKY - 2.

PĀjtek, 09 prosinec 2022

Nikdy by mĀ› nenapadlo, Ā¼e bolest zubĀ˘ mĀ˘Ā¼e bĀ½t fajn. Probudil jsem se rĀjno s nateklĀ½m obliĀ•ejem a po dlouhĀ© moje myĀjlenky po rĀjnu nepatĀ™ily MilenĀ›. PlnĀ½m prĀjvem, kdyĀ¼ jsem se vidĀ›l v zrcadle, mĀjlem jsem se pozdravil. To Ā¼ĀdnĀ½ prĀjky nerozchodĀ›j, tohle chce zubaĀ™e. JenĀ¼e kde vzĀ-t zubaĀ™e ve mĀ›stĀ›, kde Ā•lovĀ›k jeĀjtĀ› ani netankomatu... ach jo. JenĀ¼e - vzpomnĀ›l jsem si, Ā¼e prĀjvĀ› tady jsme mĀ›li jednoho z klientĀ˘, pĀj let si uĀ¼ od nĀ›s pravobjednĀjval aktualizaceĀ€!

"ZubnĀ-Ā-Ā-, prosĀ-m..." ozvala se na druhĀ© stranĀ› uspĀ›chanĀ½m hlasem jeho sestĀ™iĀ•ka.

"Moravec, dobrĀ½ den, mohl bych mluvit s doktorem SlavĀ-kem?"

"Pan doktor mĀj pacienta na kĀ™esle, co potĀ™ebujete?"

KĀ™eslo, napadlo mĀ›. PĀ™istrĀ•il jsem si alespoĀ˘ Ā¼idli a zkusil mluvit srozumitelnĀ›.

"ChtĀ›l bych se zastavit ohlednĀ› nĀ›jakĀ½ch vĀ›cĀ- souvisejĀ-cĀ-ch s Dentamixem, myslĀ-te, Ā¼e by to bĀ›hem dneĀjka Ājlo?"

"No, mĀjme hodnĀ› pacientĀ˘. Ale zkuste to pĀ™es polednĀ- pĀ™estĀjvku, pan doktor si urĀ•itĀ› najde Ā•as. StejnĀ› vĀjím chce vynadat."

Aha... moĀ¼nĀj to nebyl nejlepĀjĀ-nĀjpad se vnutit zrovna takhle. VyuĀ¼Ā-t polednĀ- pĀ™estĀjvku nĀjvĀjtĀ›vou u zubaĀ™e pro mĀ› problĀ©m nebyl, stejnĀ› bych nepozĀ™el ani sousto. NeĀ¼ jsem staĀ•il pozdravit, uĀ¼ sestra volala, Ā¼e pĀ™iĀjla pohotovost. A neĀ¼ jsem se staĀ•il nadĀ½chnout, uĀ¼ jsem platil devadesĀjt korun. Rozhodl jsem se tomu nechat volnĀ½ prĀ˘bĀ›h, stejnĀ› jsem nemĀ›l na vĀ½bĀ›r.

"MĀjte u nĀ›s kartu?"

"JeĀjtĀ› ne, ale byl bych rĀjd, kdybych ji tu mĀ›l."

"JmĀ©no?" "Moravec... JiĀ™Ā-."

Sestra se na chvílku zarazila.

"PoĀ•kejte, vy jste tady kvĀ˘li Dentamixu, ne?"

"Aaano", zahuĀ•el jsem, protoĀ¼e k normĀjlnĀ-mu mluvenĀ- mi chybĀ›la polovina pusy.

"Pane doktore, on je tady kvĀ˘li Dentamixu. To je ten, co jsem vĀjím Ā™Ā-kala."

"SlyĀjĀ-m," prohodil doktor SlavĀ-k a nevzruĀjenĀ› pokraĀ•oval ve svĀ© prĀjci.

"Ta Ājestka vlevo nahoĀ™e to

bude. Vypláchněte si."

Vypláchnul jsem si důkladně a zkusil se omluvit za tenhle průnik na kámeslo.

"Udělal jste dobře, jen netužím, proč, když jste z druhé strany republiky, tak u nás potěbujete kartu?"

Začal jsem ve zkratce vyprávět svoje letáosudy a Slavák chápavě přimikyvoval.

"Takže vás budu mít příměmo na dosah. To se mi lábá. Potěboval bych do toho vašeho Dentamixu přídodávěvek."

"Věte doktore, nevím, jestli budu schopen vám vyhovět. Firma je momentálně u ledu a já v podstatě te zachrauju sám sebe."

"No a já te zachrauju vám chrup. A jak tak koukám na ty vaše košeny, vy něco vydráte. Ostatně, nemyslím, že to jsou nějaké složitosti pro vás. A věte co?"

Odhůal jsem si, že nevím, a zkoušel jsem.

"Taaaak ... vypadá to dobře. Sestřím, napište mu kartu, a až se staví - pondě - na kontrolu. Kdyby bolelo, máže samozřejmě dává."

"Já vám děkuju, pane doktore. Jste v podstatě pro mě te zázrak."

"No vy pro mě taky přívá. Myslíte, že byste mohl pomoci jednomu kolegovi? Mám nějaké problémy s vyšetřením a se svým programem. Mohl bych vás požádat... - ěkněme o soukromou návštěvu u něj? Vzpomínám si, že jste někdy pomohli v podobné situaci."

Sestra nám uvaží kafe a já se dozvědl o doktoru Hošm.

"Je trošku... svěřím se vám, ale myslím, že v jeho situaci se prostě nějak domluvit musíte. Bál to špičkový chirurg, má skvělé město v Praze. Ale nějaké drobné pochybení - spíš váš - a skončil tady u nás. Kromě nemocnice má je soukromou ambulanci, ale nepohodl se už asi s půlmetrem etnám a látky v tom -m děl věc. Co vám budu povídat, je to takovej starý nervák. Ale má přání."

No - tak to nebyl zrovna důvod, proč bych te máš k Hošmu.

Zastavil jsem u vilky na okraji města a uvědomil si, jak rozdílné pocity mám ve srovnání s rýnem. Jako by se přede mnou otvály nové zátky. Neblbni... buď rád, že má přání a nelez do toho znova, já -kal jsem si, ale už jsem tu šel, že marně. Co vašechno s šlověkem neudělá vyčleně zub.

"Inženýr Moravec?" ozval

se velmi silně hlasně kde v zahradě.

"Nejsem inženýr, ale jinak ano. Poslání má za vámi doktor Slavík, " odpovíď jsem smím k vysokému, statnému chlapovi, co vypadal, jako by měl kašdrou chvilí chtít spát vyhodit, než uvátat.

"Vy nejste inženýr? Tak jak mášete dělat zdravotnické software?"

"Protože to umím. Vy jste doktor z jiného světa?"

A teď má rovnou vyrazit a kdy budu máť štěstí, stihnu otevřít vrátka. Kupodivu se zarazil.

"Doktor Hořák. Slavík-kákal, že jste mu kdysi pomohl. Vypadá to, že ani moc nekecal... možná. Tak pojďte."

Ruku jsme si nepodali, ostatně ani jsem po tom netoužil.

"Horká, dobrá deň."

Horká? Ale ne, Hořák. Vábec ne hořák, pomyslel jsem si, když jsem stiskl její drobnou dlaň. Drobnou a horkou, aťkoliv je venku zima. A energickou. To missky vřtájinou nemávajit. A taky málokdy má v očích co vác, než panenky. Je to krásná ženská, uvítal jsem si. Unavená, domlácená životem, ale krásná. A koda, že uráť nebude na padlých existence. Jirko, brzdi.

"Moravec, velmi máť štěstí."

"To naozaj neviem prečo. Ako vidíte, ani tá kávu som nestihla urobiť."

"Váš manžela to zvládl skvěle."

"On váš vřetko zvláda skvěle," odtušila.

Kromě svojí ženy, šel bych. Ale to máme společně. A koda, že se nezeptá, proč na ně tak ušmím.

"Prečo si ma tak prezeráte? A tá ruku by som tiež ušla naspť." "

Nešela to protivně, uvítal jsem si... a taky jsem si uvítal, že pšesně tohle nejde. Jirko, opravdu brzdi. Šťastí, že komplikuje život jedné ženské.

Myška má dneska rozálil. Marně si šel-kám, že to nemáme jednoduchě, že je jít- jestněct a že toho je na nás na oba dost. Kurník, ale pšesně kdy vác deset dnů pšedem, že potšebuju vytisknout dva cary papíru, nebudu s tím šekat až do posledně-ho rána. Od té doby, co děláme v

oboru, a 3/4e to u 3/4 je skoro t 10 let, nem 1m r 1d tisk 1rny. V 1/4dycky s nima byly probl 1my, a 1/4 u 1/4 v t 1ch slavn 1ch v 1/4po 1etn 1ch st 1disc 1ch a nebo doma ve firm 1.

Ale zp 1tky k My 1ice - samoz 1ejm 1, 1/4e tisk 1rna, do t 1 doby funk 1n 1, ozn 1imila potm 1 1jile, 1/4e prost 1 tisknout nebude a i kdy 1/4 mi to zp 1tn 1 p 1tmjde 1 1n 1, zbyte 1n 1/2, vybuch jsem. Ono k tomu stejn 1 asi muselo doj 1-t, m 1jme za sebou slo 1it 1/2 obdob 1- a j 1 nikdy nepat 1il mezi autisty.

"To si fakt nem 1 1/4e 1j zajistit, aby tyhle v 1ci byly vy 1tm 1en 1/2 d 1tm 1-v ne 1/4 r 1jno???"

"Ale j 1 ti to v 1era 1tm 1-kala."

"A j 1 na to zapomn 1l."

"No vid 1 1j."

"Co vid 1-m?? To je p 1tm 1ece tvoje v 1c, ty si m 1j 1j zajistit, abys to m 1la."

Tuhle logiku prost 1 nech 1jpu. Hodit probl 1m na n 1koho jin 1ho a ani si nezajistit, 1/4e to vy 1tm 1 1 1. Koho mi tohle sakra p 1tm 1pom 1n 1j...

Pr 1jskla dve 1tm 1a a bez t 1ch pap 1r 1 mazala do 1jkoly. 1 el jsem do pr 1ice a cestou jsem to rozd 1ch 1val. Herdek Jirko, co blbne 1j. Tak si aspo 1 p 1tm 1iznej, 1/4e jsi nevyjel na n 1-, ale na Milenu.

Jo. Za 1al jsem ps 1jt smsku, proto 1/4e omluvit by se 1lov 1k m 1l... vlastn 1 i kdy 1/4 je v pr 1vu. Podstatn 1 je to, 1/4e jsem ten hlas zv 1 1/2 1jil j 1j.

Je 1t 1 1/4e, kdy 1/4 1lov 1k odes 1l 1j smsku na p 1tm 1echodu, kde je zrovna 1erven 1j, tak m 1j podle nov 1 vyhl 1 1jky p 1tm 1ednost.

Musel jsem si p 1tm 1iznat, 1/4e t 1ch p 1tm 1ehmat 1 m 1j m v posledn 1- dob 1 dost.

Na rozd 1l od My 1jky. Ve 1jkole je skv 1l 1j, dokonce pro ni vymysleli jedni 1ky s dvojit 1/2m r 1jme 1kem, aby jich nemuseli ps 1jt tolik. Uzn 1jv 1m, 1/4e ve 1jkole, kde spolu 1/4 1j k v d 1jepisu ozna 1 1- Jana Amose Komensk 1ho n 1jrodn 1-m hrdinou, kter 1/2 dobyl se sv 1/2mi protestn 1mi vojsky Naarden a z 1skal tak 1zem 1- pro 1Eeskoslovensko, to nemus 1- b 1/2t ten prav 1/2 ukazatel kvality.

Ale bav 1- ji to, fot 1- kr 1j sn 1, a kdy 1/4 jsme v r 1jmci usm 1 1tm 1en 1- vyrazili na ve 1ern 1- focen 1-, zase a op 1t jsme do 1jli k n 1jzoru, 1/4e lep 1 1- m 1sto jsme si nemohli vybrat.

Mo 1n 1j to bylo t 1-m, 1/4e jsme nevyb 1rali.

Z t 1ch slo 1enek a plateb u 1/4 jsem tak mimo, 1/4e se mi poda 1tm 1ilo zaplatit p 1tm 1eplatek. Sice jsem m 1l chv 1-li probl 1m s t 1-m, 1/4e na pouk 1jzce nebyl variabiln 1- symbol, ale p 1tm 1i sv 1 1 inteligenci jsem to n 1jak zv 1jdl. Do 1jlo mi to, a 1/4 kdy 1/4 jsem se p 1tm 1 1j 1 pokou 1jel uhradit dal 1j 1- pouk 1jzku s dvojn 1sobnou sumou.

(A s tã mihle schopnostmi mãim Å™mã-dit projekt. No potã Āi.)

Mãl bych bã½t citovã obrnã nãjãã-. Asi jako mãj tãjta - kdysi dãivno byl u zubaã™e, kde mu pã-chli anestezi. Odtrpãl si svoje a doma se rozãiloval, Å¾e ta injekce byla tak akorãit na dvã vãci. A pak mu veãer ztuhla brada, mamka nejdã™-v chtãla volat pohotovost, Å¾e prã½ mrtvice... a pak jsme tu zãchranku mãilem museli volat pro ni, kdyã¾ jã- doãlo, Å¾e koneãnã zaãala fungovat anesteze...

Dusila se smãchy a skoro proãivihla Nemocnici na kraji mãsta.

Dr. Hoãkã½ je vãl. Disketu s opravami odeslal na jinou pojiãovnu a samozãejmã, kdyã¾ mu jã- vrãtili se stejnã½m mnoãstvã-m chyb, jakã obsahovala, nemãl jinã½ nãipad, neã¾ mi zavolat a tvrdit, Å¾e je vãjechno blbã a mãã¾u za to jã.

Vysvãtlil jsem mu, Å¾e moje chyby teprve zaãijí, a Å¾e tohle je opravdu vãc, se kterou nemãim co do ãinãnã-. V kaãdãm pã™-padã mãã¾u pã™-ãitã ty diskety i zabalit do sprãivnã½ch obãjek a pã™-padnã je i poslat. Jenã¾e jsem velmi neãikovnã½ a balenã- disket mã bude stãit vã-c ãasu, neã¾ jejich pã™-prava.

"Podã-vejte se, inãenã½re,ãœ (nemãlo smysl mu potã™etã- vysvãtlovat, Å¾e nejsem. Prostã objem jeho jmennã½ch kontaktã byl dãivno pã™ekroãen a jinou ãikatuli pro mnã najã-t nemohl), "jã se nebudu zabãvat tãmahle prkotinama prostã. Chci od vãs, aby to fungovalo, a jestli to znamenã, Å¾e to budete dãlat vãjechno, tak to dãlejte."

"Jenã¾e vy se jima musã-te zabãvat, doktore. Jsou to vaãje penã-ze a vaãje odbornã zodpovãdnost. Tu jã za vãs mã-t nemãã¾u."

"Odbornãj...", odsekl posmããinã, "co je tohle tady za odbornost, seãã-t obãas rãinu po ãilãipnutã- na hrãjbã."

"To je prãjvã to, co nedokãã¾u a ani nesmã-m posuzovat. A vã-te sãim, Å¾e nãkdy je tã™eba u tãch ããtã- vaãje spoluprãjce. Pã™ece kvãli blbã odeslanã disketã nebudete hãzet flintu do ããita."

"Heleãte... mãl bych moããnãj nãipad. Pavla mãj nãjakã½ ty technickã½ schopnosti ... a kdyã¾ bude nãco potã™eba, Å™eknu jã- to spã-ãj neã¾ vãim. Co kdybyste to zaãal dãlat s nã-, a pak to nãjak pã™ebrala?" Jã vã-m, Å¾e se Å™ã-kãj na pã™-mou otãzku pã™-mãj odpovãã. Ale to v tomhle pã™-padã fakt neãilo. Rozhodnã dãlat cokoliv s nã-mã, pã™ipadalo rozumnãjãã-, neã¾ vykazovat ããty s nã-m.

Udãlali jsme si nãvãitãvu u Pavlã-ka. Bydã- v Praze a po rozchodu se snaããil chovat velmi neutrãjnã. Asi to nebyla moje vina, Å¾e ho to po poslednã- nãivãitãvã u Mileny troãku pã™eãilo. Nemãl se mã tam zkusit zastat. Ale teã jsme u nãj, hraje guitar hero a je sranda jako kdysi. Probrali jsme pãir pracovnãch vãcã-, v podstatã neznãim lepãã-ho programãjtorã, neã¾ je on. Mãj dar od Boha pã™-mo, Å™ekl bych... coã¾ nevã-m, jestli

jako agnostik má³/₄u.

Pamatuju si, kdy³/₄ bylo Pavlovi sedmnáct, ³/₄ řekl jsem mu, ³/₄ je u³/₄ je lepš³/₄ - programátor ne³/₄ já. V podstatě jsem mu předal programátorské³/₄ ezlo. Milena na to tehdy reagovala zaj³/₄-mav³/₄ - tob³/₄ to nevd³/₄-, ³/₄ je lepš³/₄-?

Nevadilo. Naopak. Neum³/₄-m si představit lepš³/₄- smysl t³/₄ity, ne³/₄ má³/₄-t kluka lepš³/₄-ho, ne³/₄ je on s³/₄m. A já³/₄ má³/₄m takov³/₄ dva.

Á koda, ³/₄ s Petrem to te³/₄ nen³/₄- zrovna ide³/₄ln³/₄-. Má³/₄li jsme st³/₄ety v³/₄dycky, byl lev jako já³/₄ a i kdy³/₄ by to nep³/₄iznal, je povahov³/₄ hodn³/₄ po mn³/₄.

No... a já³/₄ byl z domova v osmnácti a tu svoji cestu jsem si musel taky v³/₄dycky hledat a vybojovat s³/₄m. A dost ³/₄asto stejn³/₄ blb³/₄ jako on.

Pavel n³/₄m ud³/₄lal ku³/₄ec³/₄- má³/₄amku, vypad³/₄ to, ³/₄ se s t³/₄-m va³/₄en³/₄-m docela bav³/₄-.

Nechci z tohoto vypr³/₄v³/₄n³/₄- d³/₄lat Moravcovy dobroty, ale schv³/₄ln³/₄ to zkuste - osmahnout nudli³/₄ky s ³/₄-mkoliv, t³/₄eba jen bylinkov³/₄ ko³/₄en³/₄- na cibulce, pak to zapatlat ho³/₄ic³/₄- s tave³/₄jkem a d³/₄t do trouby. Prost³/₄ dort³/₄-³/₄ek.

A jdou mu ty má³/₄amky k duhu, u³/₄ je tak vysokej, ³/₄ e d³/₄-ky má³/₄mu slabozraku mu ob³/₄as nedohl³/₄dnu ani na hlavu.

Reminiscence

My³/₄ka se narodila sedm let po Petrovi a ³/₄ jest po Pavlovi. I kdy³/₄ to t³/₄hotenstv³/₄- bylo pro mne asi v³/₄bec nejpro³/₄-van³/₄j³/₄-, Milena s b³/₄Á³/₄jkem byla neuv³/₄Á³/₄itel³/₄ kr³/₄isn³/₄ a já³/₄ u³/₄ taky kone³/₄n³/₄ aspo³/₄ ob³/₄as dosp³/₄lej, tak prv³/₄- t³/₄mi má³/₄s³/₄-ce jsem n³/₄jak po³/₄Á³/₄d nemohl My³/₄ku za³/₄adit do sv³/₄ho ³/₄ivota.

Za t³/₄ch p³/₄ir let jsem si zvykl na dva kluky a Milenu, má³/₄lo to sv³/₄ rytmus. Prost³/₄ po³/₄Á³/₄d to nebylo ³/₄pln³/₄ ono, jako kdybych nev³/₄d³/₄l, kde naj³/₄-t kousek má³/₄-sta v sob³/₄ pro toho prcka.

Zm³/₄nili jsme bydlen³/₄-, z mal³/₄ho dva plus jedna jsme najednou byli v obrovsk³/₄ byt³/₄ s p³/₄ti nebo ³/₄esti má³/₄-stnostmi.

Nebyla to zm³/₄na k lepš³/₄-mu, jak se potom uk³/₄zalo, ale tehdy jsme si mysleli, ³/₄ to je ono. St³/₄l jsem u okna, s My³/₄kou na ruce a ³/₄kal já³/₄:- "Vid³/₄-³/₄? Tady te³/₄ budem dlouho bydlet. Tak a³/₄ se ti tu l³/₄-b³/₄-, My³/₄ko."

A stalo se n³/₄co, co má³/₄ stra³/₄n³/₄ moc dostalo.

My³/₄ka mi zapletla miniprst³/₄-ky do h³/₄Á³/₄-vy a p³/₄itulila se jak ta nejzku³/₄en³/₄j³/₄- ³/₄ensk³/₄ji.

Tohle kluci prost³/₄ neum³/₄-.

Toho má³/₄-sta v srdci si vzala tolik, ³/₄ e jsem chv³/₄-lema pak nemoh ani d³/₄chat.

Á t³/₄st³/₄-m. Zdrav³/₄-m a t³/₄Á³/₄-m se

na va³/₄je dal³/₄Á³/₄- koment³/₄Á³/₄eâ€!

ROMAN